مرویست از حدیث جبله بن حارثه که صحابی است انکه رسول خدا فرمود نوفل را
که بخواند این سوره را نزد خواب قوله ثم ینم الخ یعنی در سنن ابوداود و ترمذی و نسائی
وصحیح ابن حبان و مستدرک حاکم و مصنف ابن ابی شیبه مرویست از فروه بن
نوفل اشجعی از پدر خود که پدرش گفت یا رسول الله علمنی شیئا اقوله اذا اویت
الی فراشی فقال اقرأ قل یا ایها الکافرون ثم نم علی خاتمتها فانها براءة من الشرک
ای پس باید که بخواند بر خاتمت سوره کافرون چون رسول خدا عالم است بجمال پیکر
لی نسبت به بعضی کلمات مذکوره آخر ما یتکلم به فرمود نسبت بعضی سوره کافرون
خاتمت کلام فرمود و محتمل که آن کلمات آخر کلام از جمله دعوات باشد فلا منافاة

وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ الْمُسَبِّحَاتِ قَبْلَ
اَنْ يَرْقُدَ وَيَقُوْلُ اِنَّ فِيْهِنَّ آيَةً خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ آيَةٍ
وَهِيَ الْحَدِيْدُ وَالْحَشْرُ وَالصَّفُّ وَالْجُمُعَةُ وَالتَّغَابُنُ وَ
الْاَعْلٰى وَحَتّٰى يَقْرَاءَ الٓمٓ السَّجْدَةَ وَتَبَارَكَ الْمُلْكَ
وَحَتّٰى يَقْرَاءَ بَنِيْ اِسْرَائِيْلَ وَالزُّمَرَ تحقیق لفظ

مسبحات بکسر با موصوف مشدده چند سوره است که در اول آنهاست سبحان یا سبح
یا یسبح ماضی است یا سبح امر است رقاد بضم خواب بود در خواب شدن از باب نصر
قوله وکان یعنی در سنن ابوداود و ترمذی و نسائی مرویست از عرباض
ابن ساریه که بود پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم که میخواندند بسیار یا همیشه شش سوره را
که مسبحات می نامند پیش از خواب کردن و لفظ عرباض این است که کان صلی الله
علیه وسلم که میخواند لا ینام حتی یقرا اهن و میفرمود که درین مسبحات آیتی است
عظیمه که بهتر است از هزار آیات ظاهر آنست که آن آیت در هر یک ازین مسبحات است

دال بر افتقار

وکان النبی صلی الله علیه وسلم
یقرا المسبحات قبل النوم

دال بر افتقار میفرمود بر سوره که آن آیت در ان سوره است و محتمل که آن آیت
در مجموع مسبحات باشد و اخفاء و ابهام آن آیت مانند اخفاء شب قدر و ساعت
جمعه است و شاید حکمت در اخفای آنست که مجموع مسبحات باید خواند و اقتصار
بر صورتی از مسبحات نشود و محتمل که آن آیت آخر سوره حشر یا اول اول سوره
حدید تا علیم بذات الصدور باشد قوله وهی الحدید الخ یعنی در سنن نسائی مرویست
موقوف از قول معاویه بن صالح که یکی از راویان این حدیث است که آن مسبحات
شش سوره است سوره حدید و سوره حشر و سوره صف و سوره جمعه و تغابن
و سوره سبح اسم ربک الاعلی پس لفظ سوره که مضاف است بسوی هر یک مقدر است
زیرا که علم مجموع است الرحمن نزد سیبویه علم مضاف الیه است در اطلاق موقوف
سماعی است کما لا یخفی قوله حتی یقرا الم السجدة ای کان صلی الله علیه وسلم لا ینام
حتی یقرء الم السجدة لفظ السجدة بنصب بر ان صفت است یا بدلیت و برفع
بتقدیر هی السجدة و بجر بر ای اضافت است برای احتراز از الم ذلک الکتاب
یعنی در سنن نسائی و ترمذی و مصنف ابن ابی شیبه و صحیح مستدرک حاکم مرویست
از جابر رضی الله عنه که بود رسول خدا که خواب نمیکرد تا میخواند سوره الم السجدة را
و سوره تبارک الملک لفظ الملک منصوب است یا عنعوداست رفعش
بنا بر حکایت یا خبر مبتدا محذوف و جرش باضافت که برای احتراز از سوره
تبارک الفرقان است قوله حتی یقرا بنی اسرائیل یعنی در سنن ترمذی و نسائی و
صحیح مستدرک حاکم مرویست از حضرت عائشه رضی الله عنها که رسول خدا
خواب نمیکرد تا میخواند سوره بنی اسرائیل و سوره زمر مَا كُنْتُ اَرٰى اَحَدًا
يَعْقِلُ يَنَامُ قَبْلَ اَنْ يَقْرَاَ الْآيَاتِ الثَّلٰثَ الْاَوَاخِرَ مِنْ سُوْرَةِ

Copyright © King Saud University